

دوتا ۲۸۳	بررسی کتاب مقدس / ۵۳
	رومیان ۳: ۱-۲۰
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس، دو معلم کار بررسی را از رومیان ۳: ۱-۲۰ انجام خواهند داد. در رومیان فصل ۱، پولس نشان می‌دهد که امتهای تحت غضب خدا هستند و به عدالت خدا نیاز دارند. در رومیان فصل ۲، او نشان می‌دهد که یهودیان نیز غضب خدا را برای خود ذخیره می‌کنند و آنها نیز به عدالت خدا نیاز دارند. در رومیان ۳: ۱-۲۰، پولس ایرادهایی را که از سوی یهودیان بر استدلالهای او مطرح شده بود، رد می‌کند و تعلیم خود را مبنی بر عادل نبودن هیچیک از غیریهودیان یا یهودیان در نظر خدا، با کلام خدا اثبات می‌کند.

(S) قدم اول. بخوانید:

با هم رومیان ۳: ۱-۲۰ را بخوانیم. اگر دو نفر یا بیشتر هستید، هر یک به نوبت یک آیه را بخوانید تا تمام متن خوانده شود. به‌خاطر کمبود وقت، لطفاً رومیان ۳: ۱-۲۰ را بعداً بخوانید.

(T) قدم دوم. کشف کنید:

برخی حقایق مهم را از رومیان ۳: ۱-۲۰ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" یا "کدام حقیقت در این بخش فکر یا دل شما را لمس می‌کند؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. پس از چند دقیقه، به نوبت، کشفیات خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

(S) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۳: ۱-۸ این است که "پولس چگونه ایرادهایی را که یهودیان بر دلایل او مبنی بر محکوم بودن امتهای و یهودیان در نظر خدا عنوان کرده بودند، رد می‌کند." هر جا مسیحیان حقیقت را اعلام کنند، مخالفان ایرادهایی مطرح می‌سازند تا نشان دهند که ایشان در اشتباه‌اند. پس، یهودیان بی‌ایمان، با اعلام انجیل از طرف پولس مخالفت ورزیدند و تلاش کردند تا او را در برابر دنیا بی‌اعتبار سازند. آنها با پولس ضدیت کردند، درست به همان ترتیب که در گذشته با انبیا در دوره عهدعتیق، و با عیسی مسیح در دوره عهدجدید ضدیت کرده بودند. یهودیان به شدت باور داشتند که خدا از زمان ابراهیم، آنها را انتخاب کرده تا قوم او باشند. یهودیان عقیده داشتند که اگر آنها رابطه خویش را با خدا از طریق نگاه داشتن احکام و خصوصاً آیین ختنه حفظ کنند، آنگاه دیگر "همچون امتهای هرگز محکوم نمی‌شوند" (یوحنا ۸: ۳۳)! یهودیان تصور می‌کردند که سلطنت ابدی خدا تنها به یهودیان سراسر جهان بخشیده می‌شود. همچنین تصور می‌کردند که سلطنت خدا "صرف‌نظر از میزان گناهکار بودن یا ناطاعتی ایشان از خدا" بطور حتم به آنها داده می‌شود!

یهودیان با دلایل پولس در رومیان فصل ۲، مبنی بر اینکه یهودیان به اتفاق امتهای در روز داوری نهایی محکوم خواهند شد به شدت مخالفت می‌کردند. یهودیان دو ایراد اصلی مطرح می‌ساختند، اول آنکه خدا به یهودیان امتیازات و مزیت‌هایی بخشیده که به امتهای ندادده است. بنا بر عقیده یهودیان، این امتیازات یا مزیت‌ها، تضمینی بود برای اینکه یهودیان تا ابد قوم خدا باقی بمانند و خدا هرگز ترکشان نکند. دومین ایراد یهودیان این بود که به رغم میزان خیانتکار بودن یهودیان، خدا ملزم به حفظ وعده‌هایی است که به ایشان داده بود. روح القدس به پولس حکمت بخشید تا ایرادهای یهودیان بی‌ایمان را رد کند. باعث دلگرمی است که بدانیم مخالفان پولس توانایی نداشتند تا با آن حکمت یا "روحی" که او با آنان سخن می‌گفت، مقابله کنند (متی ۱۰: ۱۷-۲۰)!

(T) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۳: ۹-۲۰ این است که "پولس چگونه به کمک آیات کتاب مقدس، آموزه خود را مبنی بر محکوم بودن امتهای و یهودیان در نظر خدا، اثبات می‌کند." پولس پس از رد استدلالهای نادرست یهودیان، در رومیان ۱: ۱۸ تا ۳: ۸ از بحث خود چنین نتیجه‌گیری می‌کند که در رابطه با عادل‌شمردگی، هیچیک از یهودیان، امتیاز یا مزیت برتری نسبت به امتهای ندارند. هیچ بشری نسبت به بشر دیگر دارای امتیاز بیشتری نیست. همه انسانها در قید قدرت و آرایش و تقصیر گناه گرفتارند، و بنا بر این بطور منصفانه در برابر خدا محکوم هستند (۹). در رومیان ۳: ۱۰-۱۸، پولس آموزه خود را مبنی بر جهان‌شمول بودن گناه، از طریق شهادت کتاب مقدس اثبات می‌کند. او به نقل از قسمت‌های متعدد و شناخته‌شده‌ای از عهدعتیق می‌پردازد تا به یهودیان ثابت کند که کتاب مقدس خود ایشان، آنها را محکوم می‌کند! اعتراضات یهودیان توسط سخنان مقتدرانه خود خاموش می‌شود! پولس در خاتمه می‌فرماید که مکاشفه خاص خدا در کتاب مقدس، خطاب به همه کسانی است که با آن مکاشفه‌آشنایی دارند، و هر دهانی را که برای اعتراض در مورد گناهکار بودن خویش باز شود، می‌بندد. در روز داوری نهایی، تمام انسانها در برابر کرسی داوری خدا خواهند ایستاد و بر اساس اعمالشان داوری خواهند شد. خدا آنها را مسؤول افکار، انگیزه‌ها، نگرشها، نقشه‌ها و اعمال خود خواهد دانست. خدا حتی يك نفر را هم بخاطر نگاه داشتن احکام، عادل محسوب نخواهد کرد! احکام صرف، قادر نیستند تا حتی يك نفر را عادل بگردانند یا نجات بخشند! در عوض، احکام، انسانها را نسبت به گناهکار بودن خویش، و نیاز آنان را برای عدالت خدا آگاه می‌سازد.

(S) **قدم سوم: سؤال کنید**

بیباید تمام حقایق موجود در رومیان ۳: ۱-۲۰ را درک کنیم و سؤالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم مطرح سازیم. "چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بکنید؟" فکر کنید و سؤال خود را در دفتر یادداشتتان بنویسید. سپس راجع به سؤالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیابید. اولین سؤال (۳: ۱-۲) "به چه دلیل 'مزیت‌هایی' که خدا به اسرائیل بخشیده بود نمی‌توانند عادل شمرده شدن یهودیان را تضمین کنند؟"

(T) در رومیان فصل ۲، پولس اینچنین نتیجه‌گیری کرد که یهودیان نیز همانند امتهای، نمی‌توانند از داوری خدا بگریزند. آنها نیز داوری خواهند شد، اما نه بر مبنای مزیت‌هایی که دارند، بلکه بر مبنای اعمال و بر اساس میزان شناختشان از مکاشفه خدا.

یهودیان ایراد گرفتند که نتیجه‌گیری پولس در تناقض با مزیت‌ها یا امتیازات شناخته‌شده ملت فیزیکی اسرائیل، یا ملت یهود قرار دارد. یهودیان معتقد بودند که همه امتیازاتی را که خدا به ایشان بخشیده، ثابت می‌کند که "خدا آنها را پذیرفته و هیچگاه آنها را ترک نمی‌کند".

پولس وجود امتیازات عالی یهودیان را تصدیق کرد (۹: ۴-۵ و افسسیان ۲: ۱۱-۱۲). یکی از عالی‌ترین امتیازات آنان این بود که سخنان خود خدا، به ایشان سپرده شده بود (۲). بعدها، این سخنان خدا به شکل تورات و صُحف انبیا ثبت شد (۲۱)، یعنی به صورت عهدعتیق.

با اینحال پولس بر این عقیده است که همه این امتیازات یهودیان، ضمانتی برای عادل‌شمردگی یا نجات آنان محسوب نمی‌شود! برای نمونه، خود کتابهای تورات و انبیا، همه انسانها، و از جمله یهودیان را به عادل نبودن محکوم می‌کنند (۱۰-۱۸)! بنابراین، یهودیان بواسطه مزیت‌ها و امتیازات خود عادل شمرده "نمی‌شوند" و عادل "نخواهند شد"! در روز داوری نهایی، هیچکدام از امتیازات ایشان، آنان را در برابر غضب خدا حمایت نخواهد کرد. کمی بعد، پولس اعلام می‌کند که همه انسانها، اعم از یهود و امتهای، "فقط می‌توانند" توسط ایمان به عیسی مسیح عادل شمرده شوند (۲۲)!

دومین سؤال (۳: ۳-۴) "به چه دلیل 'امانت' خدا نسبت به وعده‌های خویش نمی‌تواند تضمینی برای عادل‌شمردگی یهودیان محسوب شود؟"

(S) یهودیان بر پولس ایراد می‌گرفتند که نتیجه‌گیری او متناقض با امانت خدا نسبت به وعده‌هایی است که به اسرائیل داده است. یهودیان بر این اعتقاد بودند که خدا نسبت به وعده‌های خویش وفادار می‌ماند، "حتی اگر اسرائیلیان نسبت به خدا بی‌وفا باشند". آنها به نادرست، باور داشتند که امانت خدا نسبت به وعده‌های خویش، عادل‌شمردگی ایشان را تضمین می‌کند، هرچقدر هم که خیانت خود آنها نسبت به خدا زیاد باشد.

پولس اعتقاد دارد که امانت خدا خدشه‌ناپذیر است. امانت خدا، حتی وعده‌های او به اسرائیل، نمی‌توانند مورد تردید قرار بگیرند. با وجود این، آنچه که می‌توان در موردش تردید کرد، وفاداری اسرائیل نسبت به خدا است! وفادار نبودن اسرائیل، در این امر مشهود است که ایشان به شرایط مربوط به وعده‌های خدا وفادار نیستند. برای نمونه، در خود تورات و صحف انبیا، بزرگترین پادشاه ملت یهود، یعنی داود پادشاه، معترف بود که خودش به‌طور کامل ناعادل است. او با محکوم کردن به بدکاری، عادل بودن کامل خدا را تصدیق می‌کرد (مزمور ۵۱: ۴)! این نمونه از عهدعتیق ثابت می‌کند که خدا همیشه عادل است، اما یهودیان عادل نیستند. وعده‌های خدا به قوم اسرائیل منوط به دو شرط بود: آنان باید ایمان می‌داشتند و اطاعت می‌کردند. خدا تا زمانی به وعده‌های خود وفادار می‌ماند که اسرائیل هم به شرایط مربوط به وعده‌ها وفادار بمانند. اما وقتی قوم یهود وظیفه خود را در انجام شرایطی مربوط به وعده‌ها وفادار نبودند، برای خدا نیز هیچ الزامی برای عملی ساختن وعده‌های خود باقی نمی‌ماند.

سومین سؤال (۳: ۵-۸) "به چه دلیل 'عدالت خدا' نمی‌تواند تضمینی برای عادل‌شمردگی یهودیان محسوب شود؟"

(T) یهودیان بر مبنای استدلالی نادرست، انتظار داشتند تا در روز داوری نهایی، از داوری عادلانه خدا معاف باشند. استدلال آنان این بود که غیر عادل بودن خودشان موجب نمایان شدن هرچه بهتر عدالت خدا می‌شد. آنها دلیل می‌آوردند که هر قدر تضاد بین عدالت خدا و غیر عادل بودن خودشان بیشتر باشد، به همان میزان، شخصیت عادل خدا بهتر خواهد درخشید و انسانها بهتر خواهند توانست به عظمت عادل بودن خدا پی ببرند (۵)!

یهودیان در ادامه حجت می‌آوردند که اگر خطاکار و غیر عادل بودن یهودیان باعث می‌شد تا راستگویی و عدالت خدا افزوده شود و خدا بیشتر جلال پیدا کند، بنابراین محکومیت ایشان بخاطر گناهانشان غیر منصفانه است (۷)! پولس می‌فرماید که این نوع استدلال نه تنها بغایت شریرانه است، بلکه بطور کامل غیر قابل دفاع می‌باشد. این نوع استدلال کردن از آنجا بغایت شریرانه است که سبب می‌شود که خدا همسان با یهودیان غیر عادل، خود نیز غیر عادل باشد. اگر قرار بود که خدا شرارت یهودیان را محکوم و مجازات نکند، او نیز ناعادل می‌شود! این نوع استدلال، غیر قابل دفاع نیز هست زیرا امتهای شریر نیز می‌توانستند از همان استدلال استفاده کنند، و با این حساب دیگر خدا قادر نخواهد

بود تا احدی را در عالم داوری کند! این استدلال غیر قابل دفاع است زیرا از این تعلیم غیر اخلاقی پشتیبانی خواهد کرد که "انسانها هر چه بیشتر شرارت بورزند، نیکویی بیشتری از آن حاصل می‌شود!" یا "انسانها هر چه بیشتر گناه بورزند، بیشتر خدا را جلال می‌دهند". تعلیم پولس مبنی بر اینکه انسانها با فیض و از طریق ایمان نجات می‌یابند و نه از طریق اعمال شریعت، به معنای نجات یافتن انسانها با وجود ادامه اعمال خداناسانه، شرارت و سرکشی و بی قانونی نیست. کسانی که چنین استدلال می‌کنند سزاوار محکومیت کامل خدا هستند (۸). "هر نوع تعلیمی که به رفتارهای غیر اخلاقی منجر شود، تعلیم غلط است!"

چهارمین سؤال. (۳: ۱۰-۱۸) "پولس چگونه این آموزه را که امتها و یهود هر دو در برابر خدا محکوم هستند ثابت می‌کند؟"

(S) یک. "کتاب مقدس آخرین مرجع برای تدوین آموزه و روش زندگی است." پولس پس از مردود اعلام کردن استدلالهای نادرست یهودیان، استدلال خود را در رومیان ۱: ۱۸ تا ۳: ۸ چنین پایان می‌دهد که در رابطه با عادل‌شمردگی، هیچ یهودی، نسبت به غیر یهودیان امتیاز یا مزیت برتری ندارد. پولس این تعلیم را با نقل از بخشهای متعددی از کتاب مقدس ثابت می‌کند. این نشان‌دهنده آن است که عقیده، باور یا اعتقاد یهودیان اهمیت ندارد بلکه آنچه که اهمیت دارد آن چیزی است که کتاب مقدس می‌گوید! "کتاب مقدس مرجع نهایی خدا برای تدوین آموزه مسیحی و روش زندگی است."

کتاب مقدس اعلام می‌کند که همه انسانها بدون هیچگونه تمایزی، گرفتار قدرت، آرایش و تقصیر گناه هستند، پس بطور منصفانه در برابر خدا محکوم می‌باشند (۹). پولس، آموزه جهان‌شمول بودن گناه را با نقل کردن شهادت کتاب مقدس در این مورد ثابت می‌کند. او بخشهای متعدد و شناخته‌شده‌ای را از عهدعتیق نقل می‌کند تا ثابت کند که کتاب مقدس خود یهودیان، آنان را محکوم می‌کند!

دو. "جهان‌شمول بودن ناعدالتی". رومیان ۳: ۱۰-۱۲ نقل‌قولهایی برگرفته از مزمور ۱۴: ۱-۳ و مزمور ۵۳: ۱-۳ هستند. "حتی يك نفر هم نیست که بطور ذاتی عادل باشد". بدون مکاشفه کتاب مقدس "هیچکس فهم درستی" از حقایق خدا یا وضعیت رقت‌انگیز خود ندارد. "کسی طالب خدا نیست"، یعنی بطور ذاتی، یا با توان و حکمت خویش، هیچکس از خدا اطاعت نمی‌کند، او را عبادت نمی‌نماید و او را پرستش نمی‌کند. همه بطور ذاتی یا فی‌نفسه، از طریق صحیحی که منتهی به خدا است روی بر می‌گردانند. "همه باطل گردیده‌اند"، یعنی همه از لحاظ اخلاقی منحل (فاسد) شده‌اند. "حتی يك نفر نیکوکار هم در دنیا نیست"، که منظور آن مفهوم از نیکوکاری است که مقبول نظر خدا باشد. اعمال به اصطلاح نیکوی هیچکس آنقدر کفایت ندارد تا بتواند خشم عادلانه خدا را از گناهان شخص برگرداند. در روز داوری نهایی، اعمال هیچکس قادر نخواهد بود تا کفه ترازو را به نفع خود تغییر دهد! بدین ترتیب کتاب مقدس ثابت می‌کند که انحطاط روحانی و اخلاقی انسانها، امری همگانی است.

سه. "شرارت زبان". رومیان ۳: ۱۳-۱۴ نقل‌قولهایی برگرفته از مزمورهای ۵: ۹ و ۱۰: ۷ و ۱۴۰: ۳ هستند. انسانهای معترض همیشه وجود دارند. آنها باور ندارند که گناهکار، غیر اخلاقی یا فاسد می‌باشند. آنان دلیل می‌آورند که چون دست به قتل، زنا و دزدی نمی‌زنند، بنابراین گناهکار نیستند! با وجود این، پولس گناهکار بودن هر فرد را با مثال آوردن از گناهان زبان نشان می‌دهد. همه انسانها، از جمله انسانهای به اصطلاح خوب و محترم، با زبان خویش گناه می‌ورزند. کلماتی که از دهان انسانها خارج می‌شود می‌تواند مانند بوی مشمئزکننده برخاسته از گور باشد، یا مانند نیش ماری سمی. خصوصاً شایع‌پراکنی، دروغ، فریب، نفرین و تلخی، که از دهان هر انسان خارج شود نمایانگر چیزی است که از دلش بیرون می‌آید و لذا نمایانگر انحطاط اخلاقی او است!

چهار. "شرارت اعمال". رومیان ۳: ۱۵-۱۷ نقل‌قولهایی از اشعیا ۵۹: ۷-۸ هستند. این آیات می‌آموزند که انسانها با ارتکاب اعمال خشونت‌آمیزی که باعث تباهی جان و مال دیگران است، گناه می‌ورزند. "پایه‌های ایشان برای خون ریختن شتابان است" به معنای آن است که انسانها به محض کوچکترین تحریک، مرتکب قتل می‌شوند! "هلاکت و پریشانی در طریقهای" انسانهای روی زمین است. انسانهای روی زمین بطور پیاپی مشغول ابداع دلایلی برای برپایی جنگ، حتی به اصلاح "جنگهای مقدس" هستند. اما همه جنگهای آنان دلایلی غیر منصفانه دارند! عاقبت همه جنگها عبارت است از خرابی بی‌معنا و رنج غیر قابل‌تصور. انسانهای روی زمین بطور ذاتی یا فی‌نفسه، "طریق سلامتی را ندانسته‌اند". یعنی نتوانسته‌اند طریق صلح را بشناسند، علت آن است که خشونت تقریباً بطور مداوم در میانشان جریان دارد. خصوصاً شیوع خشونت و نزاع میان ملت‌ها و جناح‌های مختلف در دنیا ثابت می‌کند که کل نژاد بشر از لحاظ روانی و اخلاقی دچار انحطاط است!

پنج. "خدانشناسی". رومیان ۳: ۱۸ نقل‌قولی است از مزمور ۳۶: ۱. انسانهای روی زمین بطور ذاتی، قادر نیستند تا هیچگونه احترامی نسبت به تنها خدای زنده، یعنی خدای کتاب مقدس نشان بدهند. آنها به خدا اعتماد ندارند. آنها هیچگونه وفاداری نسبت به خدا نشان نمی‌دهند. آنها از داوری خدا وحشتی ندارند. به گونه‌ای عمل می‌کنند که گویی خدایی وجود ندارد. طوری زندگی می‌کنند که گویی هیچگاه قرار نیست تا در مورد نحوه زندگی خود، به خدا حسابی پس بدهند. پس، این بی‌احترامی انسانها نسبت به خدای زنده ثابت می‌کند که انحطاط روحانی، پدیده‌ای جهانی است. عهدعتیق و عهدجدید، هر دو در مورد انحطاط جهانی انسان تعلیم می‌دهند.

پنجمین سؤال. (۳: ۱۹-۲۰) نتیجه‌گیری نهایی استدلال پولس درباره محکومیت امتها و یهودیان در برابر خدا چیست؟

(T) واژه "شریعت" در رساله به رومیان دارای معانی گوناگونی است. یک "شریعت، مطالبه مقدس و عادلانه، برای همه انسانها است". خدای قدوس و عادل کتاب مقدس، از همه انسانها مطالبه می‌کند تا زندگی‌شان بطور صددرصد مقدس و عادلانه باشد. و او مطالبه می‌کند که تمامی ناپاکی‌ها و اعمال نادرست انسانها مجازات شود. "شریعت"، عبارت است از مطالبه مقدس و عادلانه خدا برای عادل‌شمردگی که مطالبه می‌کند که انسانها چگونه باید عادل شمرده شوند یا نجات بیابند. و "شریعت"، عبارت است از مطالبه خدا از انسان برای مقدس بودن: شریعت مطالبه می‌کند که قوم خدا چگونه زندگی مقدس و عادلانه‌ای داشته باشند. خدانشناسی و شرارت امتها، چنانکه در رومیان ۱ ذکر شده، و سرکشی، خیانت، عدم عدالت و خطاکار بودن یهودیان، که در رومیان ۲ آمده، و شهادت کتاب مقدس، که در رومیان ۳ نقل شده، پولس را به این نتیجه‌گیری می‌رسانند. رومیان ۳: ۱۹ (بخش اول آیه) می‌فرماید که روی سخن این شریعت خطاب به همه انسانهای عالم از هر قوم و فرهنگ است.

دو. "شریعت عبارت است از فرامین، و نهی‌ها، و مقرراتی که در کتاب مقدس وجود دارد." سه نوع از این احکام در عهدعتیق وجود دارد:

اول) احکامی اخلاقی. شرط لازم مقدس و عادلانه برای تعلق داشتن به خدا و زیستن با او، در ده فرمان "بیان شده است"، همینطور در دستورات اخلاقی و نهی‌های کتاب مقدس. نقل‌قولهایی که از مزامیر و اشعیا در رومیان ۳: ۱۰-۱۷ آمده، نمونه‌هایی هستند از این نوع شریعت. رومیان ۳: ۱۹ (بخش اول آیه) می‌فرماید که همه انسانهای عالم "در" (و نه "تحت") شریعت خدا قرار دارند. این به معنای آن است که مطالبه مقدس و عادلانه خدا چنانکه در این فرامین و نهی‌هایی که در کتاب مقدس آمده، شامل حال تمام انسانها است. "شریعت" با این مفهوم، مانند یک "قاضی" عمل می‌کند که هر نوع مجادله‌ای را بر ضد خدا و مکاشفه او، خاموش می‌کند و انسانها را موظف می‌سازد تا به خدا حساب پس بدهند. رومیان ۳: ۲۰ (بخش دوم آیه) می‌فرماید که "شریعت" با این مفهوم، مانند "آینه‌ای" عمل می‌کند که به انسانها نشان می‌دهد که تا چه حد گناهکار هستند و آنها را نسبت به وضعیت منحط خویش آگاه می‌سازد. و رومیان ۳: ۲۱ (بخش اول آیه) می‌فرماید که "شریعت" با این مفهوم نمی‌تواند همچون "نجات‌دهنده" عمل کند. و نمی‌تواند طریقی برای عادل ساختن مردم ارائه نماید و چنین نیز نمی‌کند. و نمی‌تواند طریقی برای نجات ارائه کند و چنین نیز نمی‌کند.

دوم) مناسک یا احکام آیینی. در دوره عهدعتیق، مطالبه خدا در خصوص نحوه پرستش و دعا، در احکام مربوط به مناسک، نظیر احکام مربوط به معبد، کاهنان، قربانیا و اعیاد مذهبی، ارائه شده است. عیسی مسیح این مناسک و آیینها را تحقق بخشید و اینها دیگر در دوره عهدجدید اعتبار ندارند.

سوم) احکام مدنی. مطالبه خدا در مورد نحوه عمل ملی و سیاسی اسرائیل در دوره عهدعتیق، جای خود را در عهدجدید به تعالیم عیسی مسیح در خصوص ملکوت خدا بخشیده‌اند.

سه. "شریعت، بخشی از کتاب‌های عهدعتیق است". مطالبه مقدس و عادلانه خدا در دستورات و نهی‌ها ارائه شده است و اینها در "شریعت" عهدعتیق مکتوب هستند. تمام عهدعتیق "تورات و صُحف انبیا" نامیده شده است. رومیان ۳: ۲۱ (بخش دوم آیه) می‌فرماید که "شریعت" با این مفهوم، طریقی را برای عادل گرداندن انسانها یا طریقی برای نجات انسانها "آشکار می‌کند". کتابهای عهدعتیق آشکار می‌کنند که عدالت باید از سوی خدا بیاید و باید با ایمان به خدا و پیام او، آن را قبول یا آن را درخواست کرد و نه آنکه با نیروی خود، اعمال شریعت را بجا آورد. چهار. "هدف از شریعت" هیچگاه این نبود تا انسانها را عادل بگرداند یا آنها را نجات ببخشد، بلکه هدف این بود تا شرط لازم خدا برای تعلق داشتن به او، نزدیک شدن به او، و زیستن در برابر خدا را برای انسانها آشکار کند. اما از آنجا که حتی یک نفر هم در تمام عالم یافت نمی‌شود که بتواند شرط لازم خدا را بطور کامل رعایت کند، بنابراین این "شریعت"، انسانها را مأیوس می‌سازد و آنها را به سمت عیسی مسیح هدایت می‌کنند تا او ایشان را نجات بدهد.

(S) قدمهای چهارم و پنجم. کاربرد و دعا
تهیه فهرست کاربردهای امکان پذیر، و کاربرد شخصی را از یاد نبرید و نزد خدا در مورد یک حقیقت که خدا از رومیان ۳: ۱-۲۰ به شما آموخته است، دعا کنید.

(T) تکلیف برای هفته آینده

- اول. در یک مشارکت خانگی که در آن بررسی کتاب مقدس انجام می‌شود شرکت کنید. از روش "پنج قدم" بررسی کتاب مقدس استفاده کرده و خود را برای بررسی رومیان فصل ۳ آیات ۲۱ تا ۳۱، آماده کنید.
- دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار میکنم ....
- سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.